

Cena Kurjera:

W Warszawie: podana jest w nagłówku numeru wieczornego
Na prowincji i w Cesarstwie: opłata za przesyłkę i koszt ekspedycji: rocznie rs. 3, półrocznie rs. 1 kop. 50, kwartalnie kop. 75, miesięcznie kop. 25. Oddzielna przedpłata na jedno tylko wydanie Kurjera przyjmowana być nie może.

Numer pojedynczy wieczorny kop. 5; poranny w dniu powszednim k. 3, w niedziele i święta k. 5.

Dziś: Marcjan Miecznik.
Sroda: Marka i Marcelina Mecz.
Czwartek: Gerwazego i Protazego M.
Piątek: Sylwesterza Papieża.

KURIER WARSZAWSKI.

Wychodzi i rozsyła się dwa razy dziennie na Warszawę i na prowincję. W niedziele i święta uroczyste wychodzi tylko rano, w poniedziałki i dni poświęcone tylko wieczorem.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY CZWARTY.

Ogłoszenia i prenumerate przyjmują kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godz. 10-tej rano do 1-ej w południe.

Wschód słońca o godzinie 3 minut 40.

Zachód 8 20.

Długość dnia godzin 16 minut 40.

Przybyło 9 2.

Wschód księżycy o godzinie 8 minut 44 w.

Zachód 10 42 r.

Wysokość wody na rzecie Wiśle pod War-

szawą stóp 2 cali 10.

Cena ogłoszeń:

Reklamy: za jeden wiersz pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.

Nekrologia: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne i małe ogłoszenia w numerach porannych, z wyjątkiem niedzielnych i świątecznych, zamieszczane nie będą.

Ogłoszenia do Kurjera przyjmują także Biuro Ogłoszeń Rajchmana i Frendlera, ulica Senatorska Nr. 18.

Sobota: Alojzego Gonzagi.

Niedziela: Paulina Biskupa.

Poniedziałek: Agrypiy P. M.

Wtorek: Narodzenie S. Jana Chrzcici.

Numer niniejszy wyszedł z druku o godzinie 6-ej rano.

KALENDARZ.

Widowiska: Teatr letni (w ogrodzie Saskim): „Gesi i gaski”; — Teatr nowy (przy ulicy Królewskiej): „Boccaccio” (występ p. Bandrowskiego). ((Godzina 8 wieczorem.))

Wystawa inwentarza

na placu Ujazdowskim.

V. Drób, króliki, psy, przedmioty związane z chowem zwierząt mające.

Potrącałszy już o gospodarstwo kobiece mówiąc o nabiale i trzodzie chlewnej; teraz wkraczamy w wyłączną dziedzinę gospodni domu, bo chyba żadnemu jeszcze mężczyźnie-gospodarzowi nie przyszło na myśl zaprzętać się osobiście... drobiem.

Powiedzmy prawdę, zajęcie to dotychczas gospodarstwem nazwać się nie mogło. Drób cierpiący był w domu jako złe kosztowne ale konieczne, bo przecież bez jaj obejść się niepodobna, a i kurczęta, zarówno na wsi jak w mieście każdemu smakują. W drobnych chłopskich gospodarstwach kury przynoszą dochód, jeśli szkół które wyrządzają w ogrodach nie będziemy za nie liczyć.

Powiedzą nam, iż kury raczej są pożyteczne niż szkodliwe, wyszukując w ziemi robactwa; przyznajemy to, ale pod warunkiem, aby w pogoni za robakami nie wyrzebywały ziarna zasianego w ziemi, bez którego przecież wychowywać się i nieść się nie będą.

Chodzi tylko o to aby niezbędne nakłady, złożone na hodowlę kur, wróciły się z nadstatkiem i korzyść przyniosły, a dojdziemy do tego wtenczas, gdy będziemy mieli kury noszące dużo jaj i dające wiele mięsa.

Temu przymiotowi odznaczają się rasy francuskie jak Handan i Crève-coeur. Kochinchinki przy ogromnym swoim wzroście, więcej mają kości niż mięsa. Brahmy, malajskie, angielskie Benthams, karliki i t. d. zadziwiają nas więcej kształtami, upierzeniem, a jak ostatnie, drobnym wzrostem aniżeli ekonomiczną swoją wartością.

Ciekawe studium pod tym względem przedstawiają okazy pochodzące z kurników p. Ryxowej i p. Bachnera. Proste ich wylieżanie nużyłoby tylko czytelnika. Trzeba je widzieć aby ocenić tę pracę i znajomość rzeczy, których ostatecznym a praktycznym wynikiem są bardzo pokaźne pieniężne rezultaty.

P. Bachner dał na wystawę kury, kaczkę i gołębie, oraz aparaty do sztucznego legakurcząt rozmaitych systemów; p. Władysław Majewski ze Służewa (gub. wołyńska) wystawił koguty, kury, kaczkę i gołębie; p. Marja Reichlowa z Zamościa (gub. piotrkowska) gęsi labedziowe białe; Kozikowski kury karliki angielskie i kochinchinki; p. August Schürr z Grodziska (gub. łomżyńska) 10 bażantów srebrnych; p. Ryxowa kury brahma, kochinchinskie kuropatwiaki, houdan, crève-coeur, jokohama, langshons, kaczkę pekińską, gęsi tuluzkie, ogółem 260 sztuk drobiu.

Aż w głowie się kręci wśród tego mnóstwa nazw cudzoziemskich, podczas gdy zagranicą, zwłaszcza w Anglii, kury polskie cieszą się uznaniem, jako mięsne, a nade wszystko pilnie wysiadające jaja, czego właśnie brak kurom francuskim, których prawie niepodobna zmusić do siedzenia.

Króliki przedstawił jeden tylko p. Konrad Skierkowski ze Zamborzy (gub. lubelska); hodowla ta u nas jeszcze jakos upowszechnić się nie może.

Krótko musimy się zatawić z wystawą psów, pomimo całej naszej sympatii dla przedstawicieli psiego rodzaju, a głównie dla własnego towarzysza i przyjaciela. Owe jamniki, dogi ulmskie, duńskie, mopsy, buldogi, mastiffy, Saint-bernardy, Terre-

neuvy, wreszcie charty i wyżły, złożyły się na piękną kolekcję na wystawie. Jest to wszakże rzecz upodobania, a nie gospodarskiego użytku, z wyjątkiem chyba wyżłów, bo i charty przy gospodarstwie polowaniu są już dzisiaj anachronizmem.

Nie możemy również długo się zastanawiać nad długim szeregiem remiz z wyrobami siodlarskimi, rymarskimi, z powozami, a wreszcie z licznymi okazami różnych handlowych firm warszawskich, przedstawiających niektóre przedmioty mające pewien związek z głównym zadaniem wystawy.

Nie odmawiamy wcale racji bytu tej części wystawy; ma ona tę dobrą stronę, iż zwiedzająca wystawę publiczność może za jednym rzutem oka obejrzeć wiele przedmiotów rzeczywistego użytku, które w wystawach sklepowych nie zwracają na siebie uwagi.

Wymienimy tu jednak wyroby siodlarskie pana Vorstetera z Lublina odznaczające się taniością, p. Maksymiljana Lietz elegancją wykonania, p. Ziemskiego rozumną dążnością do postępu, jak niemniej szydlowiecką fabrykę wozów i bryczek i zawsze sympatycznie witane wyroby stelmachskie i stolarskie osady w Studzieniu.

Studzieniec dał liczne wyroby wychowalców swoich, a mianowicie wozy o zwykłej kolei i półtoraczne, okute i bese, bryczkę zwyczajną na półtoraczach, wystaną, z fartuchami, szafy spiżarniane większe i mniejsze, komody kuchenne, stoły kuchenne, stolnice, ubijaki do mięsa, krzesła myśliwskie, ogrodowe oraz spacerowe składane, jako też inne drobne wyroby stolarskie.

Zdaniem naszym wszystkie te wyroby są tanie, wykonane dobrze i gruntownie, a najlepszym tego dowodem jest, iż wszystko zostało sprzedane, a nawet możnaby było sprzedać dwa razy więcej, nadto zaś porobiono tyle zamówień, iż zakład musiał odmówić dalszego ich przyjmowania, nie mogąc zobowiązać się do wykonania na termin zbyt licznych zamówień.

Fabryka przetworów z torfu mehowego w Otwocku przedstawiła rzecz niesłychanej doniosłości: proszek dezynfekcyjny i spodium roślinne.

Dzięki temu skutecznemu a stosunkowo tanemu środkowi materje najwstrętniejsze, których użycie na nowo nie mogło się upowszechnić z wyjątkiem Chin, Japonji, Belgji i Flandrji francuskiej, dla swojej odrażającej woni, stają się odrazu nawozem zupełnie bezwonnym, pozostawiając za sobą daleko w tyle wszystkie pudretty i inne tego rodzaju przetwory, których fabrykacja zaraża powietrze na parę wiorst w okóło, a przytem pozbawia nawóz najcenniejszej jego części.

Drugą, niemniejszej doniosłości rzeczą, jest sposób odgoryczania ziarn łubinu nie pozbawiając ich przytem wysokiej zawartości części pożywczych.

Dzięki temu sposobowi, czyli raczej dwóm sposobom bośmy ich dwa widzieli na wystawie, mianowicie żarliwego pracownika p. Wł. Schürr'a i dra Karola Graffa, ziarna łubinu, tej opatrnościowej rośliny dla gruntów piaszczystych, mogą już dzisiaj służyć na karmie nie tylko dla owiec, lecz dla bydła a nawet i koni.

Wiadomo jak w ostatnich czasach fatalna choroba, na którą niema ratunku, t. z. lupinowa czyli żółta, na owiec, wywołana przez pasienie sianem łubinowem w pewnych, dotąd nie zbadanych warunkach, zatrwożyła rolników i użyteczność łubinu podał w wątpliwość. Dzisiaj obawa ta ustaje. Uprawa łubinu nie tylko się nie ograniczy, ale nawet zwiększy, ogólny zaś stan gospodarstw wiele na tem zyska. Odgoryczone ziarna łubinu smak mają podobny do szablatego grochu, chociaż mniej delikatne, jak o tem mogliśmy się przekonać jedząc pełną garścią z kadi z dra Graffa tę nową potrawę, bez żadnych innych przypraw prócz soli.

Są wprawdzie rzeczy smaczniejsze i nie powiemy aby łubin miał wyrugować owies i bobik z użycia na paszę dla koni, ale możemy się spodziewać, iż wkrótce stanie się poszukiwanym i wielce pożyte-

cznym dodatkiem do wszelkiej skoncentrowanej paszy.

Wpłyne to dodatnio na hodowlę, a bogie tego skutki może za lat kilka ujrzemy na wystawach prowincjonalnych, do których wzdychamy, a gdzie będziemy mogli ujrzeć zastęp koni roboczych, odpowiednich celowi, których brak tak się daje uczuć, a dla których wystawa warszawska dotąd jest niedostępna.

Stanisław Rewieński.

Nagły chłód i deszcz nie przeszkodziły publiczności w odwiedzeniu placu Ujazdowskiego.

Trybuny zwłaszcza były przepełnione.

Na torze odbywały się ostatnie konkursy.

Naprzód po zwykłym przeprowadzeniu koni odbył się wyścig czwórek w zaprzęgu.

Stawili się pp. Wacław Boniewski z czwórką karzych klaczy i p. Franciszek Zaborowski z czwórką siwych arabskich ogierów, znajdujących się na wystawie.

Po czterokrotnem objechaniu toru, znakomicie klusujące klacze pana B. wyprzedziły ogiery i zdobyły nagrodę.

Klacz p. B. w dzień pierwszy konkursów zdobyła już nagrodę w wyścigu pary koni klusem.

Drugim był konkurs najpiękniejszych zaprzęgów. Wyjechało na tor ogółem sześć przepysznych ekipaży.

Sędziowie po krótkiej naradzie przysadzili pierwszą nagrodę ekipażom pp. Wernickiego i Jerzego Epsteinów; drugą br. Kruzensternowi i Temlerowi; trzecią Leonowi Podowskiemu i Janowi Koźmianowi.

Nastąpił wyścig ludzi stajennych klusem.

Na tor wyjechali stajenni pp. hr. E. Potockiego, Hermana z Grochowa, hr. Franciszka Poletyły i Sadowskiego z Podola.

Po wycofaniu konia p. Sadowskiego pierwszy dojechał stangret Piotr hr. Poletyły na koniu Smyk.

Konkurs najlepiej skaczącego konia nie doszedł do skutku z braku kandydatów, choć p. Augustynowicz na swojej siwej klaczce brał kolejno wszystkie przeszkody.

Na zakończenie odbył się odłożony wyścig płaski panów.

Do startu stawili się pp. Mancel Józef na białym ogierze Mazepie i p. Komierowski na kasztanowatym ogierze Lordzie.

Nagrodę przyznano temu drugiemu.

Wystawa, jak już wiadomo, będzie przedłużoną o jeden dzień, do piątku.

Dochód z tego ostatniego dnia przeznaczony został na kasy rzemieślnicze i na otwierającą się lecznicę dla robotników.

Rozdanie nagród odbędzie się w dniu jutrzejszym o godzinie 6-ej po południu, poczem nastąpi przeprowadzanie nagrodzonych okazów.

Tu dodać nam należy, iż w konkursach koni i pojazdów delegacja sącząca przyznała nagrody: w wyścigu pary koni klusem p. Wacławowi Borzechowskiemu; w wyścigu jednokonnym ekipaży p. Konradowi Wodzińskiemu, w wyścigu klusaków rosyjskich pp. Kołomininowi i Jankowiczowi, w wyścigu czwórek w zaprzęgu p. Wacławowi Borzechowskiemu, w wyścigu kuców w zaprzęgu hr. Marji Grabowskiej, w wyścigu kuców pod siodłem Józefowi Sękowskiemu (kuc p. Wodzińskiego), w wyścigu płaskim panów p. Komierowskiemu; w wyścigu panów z przeszkodami wyżej wymienionemu, w wyścigu ludzi stajennych klusem stangretowi Piotrowi (hr. Franciszka Poletyły).

Nagrody zaś w konkursach: najlepiej skaczącego konia, powożenia dorożkarzy i w jeździe ludzi stajennych z przeszkodami cofnięto do roku przyszłego.

Dzisiaj po wyścigach odbędzie się zwykły wjazd ekipaży i wyścigi włościan.

WIADOMOSCI BIEŻĄCE.

= **Dniow. warsz. pisze co następuje:** „Wielką sensację w administracji przasnyskiej sprawiła uchwała rządu gubernialnego plockiego, z mocy której burmistrz przasnyski i deputacja kwaterunkowa miejska otrzymali napomnienie za bezprawne usunięcie z lokalu adwokata prywatnego p. U. celem przeznaczenia tegoż lokalu jednemu z oficerów. P. U. został usunięty, pomimo, iż tak właściciel domu, jak i sam p. U. ofiarowali oficerowi inny stosowny lokal. aRząd gubernialny pozwolił p. U. poszukiwać strat n. winnych i p. U. wystąpił już z pretensją rs. 400—500 do burmistrza i członków deputacji kwaterunkowej. Dobrzeby było, iżby uchwała rządu gubernialnego plockiego zyskała rozgłos szeroki, gdyż takie wypadki, jak usunięcie spokojnych mieszkańców z lokali przeznaczonych dla oficerów, powtarzają się w Królestwie zbyt często, ogólny zaś cyrkularz w tym przedmiocie dla wszystkich guberni mógłby oddać poważne usługi i ludności i zbyt wyzyskującym swoją władzę urzędnikom.”

= Według danych urzędowych, kapitał z opłat wzajemnego ubezpieczenia gubernialnego od ognia w początkach r. b. wynosił rs. 1,143,388, w ciągu zaś r. b. spodziewanym jest wpływ rs. 2,808,552, w tej liczbie z samych opłat asekuracyjnych rs. 2,664,450. Wraz z kapitałem zapasowym uczyni to poważną sumę rs. 3,951,940. Wydatki zaś ubezpieczenia wzajemnego mają wynosić w r. b. rs. 2,731,855, przeważnie na koszt wynagrodzeń pogorzelcowych rs. 2,591,859.

= W dniu dzisiejszym w lokalu inspekcji kolei żelaznych, mieszczących się w domu warszawskiego okręgu komunikacji, ma się odbyć o godzinie 2-jej popołudniu egzamin z języka rosyjskiego nowo wstępujących do służby kolei terespolskiej oficyalistów.

= Służba policyjna otrzymała polecenie przestrzegania, aby przenoszący ciężary nie szli chodnikami i nie tamowali przez to zwykłego ruchu przechodniów.

= P. oberpoliemiaster poleca służbie policyjnej baczyć pilnie na skrzynki pocztowe, a mianowicie ażali te są należycie zamykane, zdarzyło się bowiem w tych dniach na Nalewkach, iż skrzynka pocztowa była otworzoną, jak się zdaje, w zamiarze wykradzenia listów.

= Dyrektor kolei terespolskiej i nadwiślańskiej, p. Leon Gnoiński, w dniu dzisiejszym udaje się w interesach służbowych do Petersburga.

= Budynek w którym mieści się obecnie zakład dla kobiet obłąkanych przy szpitalu Dzieciątka Jezus, restauruje się obecnie na zewnątrz, poczem ma nastąpić restauracja wewnętrzna, podczas której chore umieszczone będą w drugim domu.

= W tutejszem seminarjum duchownym św. Jana odbywają się egzamina roczne. Akt zamknięcia roku szkolnego nastąpi dnia 30-go b. m., poczem wychowawcy seminarjum rozpuszczeni zostaną na wakacje, które trwać będą do d. 8-go września. W d. 3-im lipca odbędzie się zapis i egzamin nowo wstępujących kandydatów.

= Licytacja obrazów i szkiców złożonych na rzecz wdowy i sieroty po ś. p. Moniuszce, odbędzie się pojutrze o godzinie 1-jej po południu w lokalu Towarzystwa muzycznego.

= **Z teatru i muzyki.**

* Wysokość strat w spalonej garderobie teatru Wielkiego dotąd obliczyć się nie da.

Są one wszakże większe niż początkowo mniemano.

* Wczoraj odbyło się pierwsze przedstawienie opery w teatrze Letnim.

Dawano wobec przepelniającej salę publiczności „Straszny dwór” Moniuszki, w którym szlachetny śpiew p. Mysziugi przedewszystkiem zajmował i wzruszał słuchaczy.

* Pojutrze w teatrze Letnim śpiewać ma Tamberlik przy współudziale artystów opery naszej.

= **Cierpliwość nagrodzona.**

W dniu wczorajszym rada zarządzająca akcjonariuszów kolei warszawsko-terespolskiej zatwierdziła wypłatę gratyfikacji oficyalistom tejże drogi w stosunku miesięcznej pensji.

Wypłata nastąpi w tym tygodniu.

Tak więc oczekujących cierpliwie nadzieja nie zawiodła.

= **Towarzystwo popierania jedwabnictwa.**

W r. b. kończy się termin ostateczny istnienia dotychczasowej spółki jedwabniczej.

Wobec tego akcjonariusze spółki już na marcowym posiedzeniu ogólnym poruszyli kwestję, czy wypada im przedłużyć termin istnienia, czy też zlikwidować przedsiębiorstwo?

Jak wiadomo, postanowiono funkcjonować dalej, tylko nie na starych lecz na nowych zasadach, według wskazówek smutnego, niestety! doświadczenia. Wskutek takiej decyzji powstała komisja do opracowania zmienionej ustawy.

Właśnie w dniu wczorajszym zebrani na kolejną sesję akcjonariusze wysłuchali i zatwierdzili projekt nowego statutu, wygotowany przez mecenasa Majewskiego Wincentego, z nieznaczniemi w czasie dyskusji uchwalonemi poprawkami.

Z mocy nowego prawa przedsiębiorstwo traci swój charakter przemysłowy i staje się „towarzystwem popierania jedwabnictwa”.

Celem więc jego będzie zachęcać do hodowli morw i jedwabników, do uprawy drzew pożytecznych w ogóle, do wytworzenia ludzi fachowo z jedwabnictwem obeznanymi itd.

Słowem spółka staje się towarzystwem specjalnie ekonomicznem, miejsce akcjonariuszów zajmą członkowie zwyczajni, protektorzy i honorowi, opłacający tylko pewne zastrzeżone z góry składki.

Kapitał jej w sumie około 8,000 rs. przechodzi jako fundusz żelazny na własność nowotworzącej się instytucji.

Tak opracowana ustawa we wrześniu r. b. zostanie podana do zatwierdzenia właściwej władzy.

Do tego zaś czasu sprawy spółki ma prowadzić zarząd dotychczasowy.

= **Spółka gorzelnicza.**

Tegoroczny zjazd ziemian w Warszawie zapisze się w rocznikach ekonomicznych kraju faktami ogólnego znaczenia.

Niedawno zaznaczaliśmy powstanie nowych spółek wzajemnego ubezpieczenia od ognia, dla gubernji warszawskiej i radomskiej, projekty ankiety nad stanem cukrownictwa, stacji meteorologicznych i biura statystycznego dla potrzeb cukrownictwa, dziś znowu przychodzi nam zanotować nowe poważne przedsięwzięcie, podjęte w szerszym kole ziemianstwie.

Oto w dniu wczorajszym odbyły się narady grupy gorzelników w sekcji drugiej Towarzystwa popierania przemysłu i handlu.

Na porządku dziennym stanął przedewszystkiem projekt utworzenia spółki handlu spirytusem na wzór podobnego przedsiębiorstwa, istniejącego z wielkim dla stowarzyszonych pożytkiem w Rewlu.

Sekcja przystąpiła do narady z materiałem gotowym i planem wyczerpująco opracowanym, urządzenia bowiem rewelskie zbadał członek p. Radziśzewski, statut zaś wygotował p. Zawadzki Stanisław, wypróbowany w takich sprawach specjalista.

Spółka, mająca na celu rektyfikację i wywóz okowity, będzie urządzona na zasadach spółek akcyjnych.

Kapitał jej obliczono w sumie rs. 300,000, podzielonych na 400 akcyj.

Z uwagi, iż w kraju naszym istnieje z górą 400 gorzelni, należy się więc spodziewać pomyślnych z tego projektu rezultatów.

Z drugiej znowu strony, za istną podniętą do zawiazania spółki należy też uważać nowouchwalone bonifikacje przy wywozie okowity, oraz przepisy drogowe.

Dzięki takim okolicznościom członkowie zebrania wczorajszego z największym uznaniem przyjęli projekt stowarzyszenia.

Po odczytaniu ustawy przez p. Zawadzkiego Stanisława, który z godną uznania gorliwością niesie ziemianom kompetentną pomoc prawniczą, obecni przystąpili do składania deklaracji.

Podpisali się prawie wszyscy uczestnicy narady. Dalsze losy sprawy poruczone delegacji wykonawczej, na czele której stanął szanowny prezes sekcji drugiej towarzystwa, Feliks hr. Czacki.

Oprócz tej kwestji najważniejszej, zebranie wczorajsze dyskutowało też wnioski pp. Rudnickiego Mieczysława i Bormana Maurycego w przedmiocie gorzelni gospodarczych.

= **Zwierzyniec warszawski.**

W dniu dzisiejszym przybywa z Hamburga pierwszy transport mieszkańców nowozałożonego w Bagateli zwierzynia, złożony podobno z lwa, słonia, girafy, wielbłąda oraz kilku sztuk pomniejszych zwierząt drapieżnych i ptaków.

Klatki dla zwierząt ustawiono wzdłuż muru, okalającego park, dla większych zaś okazów urządzono na trawnikach ogrodzenia siatkowe z domkami.

Do dnia wczorajszego zwierzyniec posiadał młodego niedźwiedzia (dar A. hr. Potockiego), dwa lisy, dwie kuny, borsuka, dwa daniela młode, zająca, bociana, parę kaczek indyjskich i białe myszy.

Dobry początek!

= **Z tattersalu.**

W dniu wczorajszym odbyła się czwarta i ostatnia w tym sezonie licytacja koni w tattersalu warszawskim.

Z ogólnej Herby 60-ku koni sprzedano połowę. Tak słaby rezultat pochodzi zapewne stąd, iż w r. b. zjazd ziemian jest znacznie mniejszy aniżeli lat zesztych oraz malejącego pokupu na konie. Ma placu np. wystawowym nie sprzedano jeszcze ani jednego konia...

= **Z cyrku.**

„Królewsko-włoski” cyrk Cinisellich jednocześnie z rozpoczęciem *saison morte* opuszcza Warszawę, udając się do swojej ojczyzny.

I nastanie wielka cisza i żal wielki w syrenim grodzie...

= **Wystawowe „prezenta”.**

Publiczność *minorum gentium* zwiedzająca wystawę, gorliwie poluje na „prezenta” udzielane przez wystawców w formie broszur reklamowych, próbek towaru i t. p.

Widzieliśmy jakiegoś człowieka „z waszecia”, który kilkakrotnie zbliżał się do kiosku z wyrobami ślusarskimi, celem wydostania „książki z małankami”.

Niewinna słabość kolekecyjna...

= **Pieszy turysta.**

Po czterech dniach pobytu w naszym mieście, p. Feliks M., pieszy turysta, o którym wspominaliśmy w zeszłym tygodniu, paścił się wczoraj w dalszą drogę szosą lubelską, według pierwotnie wytkniętej marszruty.

Pieszy wędrowiec, człowiek z wyższą inteligencją, wart bliższego poznania.

Jest to młodzieniec lat 28-u, średniego wzrostu, brunet, silnie zbudowany, odznaczający się nieprzypatną siłą fizyczną.

Ruch pieszy stał się dla mnie nieuniknionym warunkiem zdrowia—opowiada p. M.—jeżeli dłużej aniżeli tydzień odpoczywam w jakiej miejscowości, czuję się niezdrowym, niespokojnym i dopiero z chwilą wyruszenia w drogę odzyskuję siły i zdrowie...

Dzielny turysta zbytecznym pakunkiem nie zwykł się obciążać.

Ma na plecach niewielki tłumoczek, zawierający drugie ubranie, makintosz ceratowy i trochę białizny.

W miarę potrzeby w czasie podróży sprawia nowe rzeczy, stare rozdając ubogim.

Pan M. w drodze żyje jak można, nie zabierając z sobą żadnych zapasów żywności, oprócz cygar, które cały ładunek dość obciążają.

Turysta nasz w mieście żyje wygodnie, na wsgotów jest poprzestać na chlebie i mleku, niera przez kilka dni z rzędu.

Pan M. prowadzi dzienniczek swoich podróży, ale tak lakonicznie, iż tylko dla niego staje się rodzajem przypomnienia dat i osób, o których chętnie lubi opowiadać, dołączając różne przygody tak poważne, jak i dość zabawne, jakie go naturalnie częstokroć spotykają.

Turysta opowiada o nich tak barwnie, iż mimo woli wyraziliśmy żal z powodu, iż nie próbuje obśzerniej spisywać tego, co mówi, dla ogłoszenia drukiem.

Noszę się z tą myślą—rzecze p. M.—lecz chwam to na później, kiedy zacznę odpoczywać.

— Kiedy to jednak nastąpi?

— Sam dobrze nie wiem czy za rok, czy za dwa lata, muszę bowiem zwiedzić jeszcze przynajmniej Włochy i Francję—odpowiada z silnem postanowieniem dokonania zamiaru.

Otrzymałmy obietnicę przysyłania listów, pierwszego po przybyciu do Lublina.

W nadziei dotrzymania tej obietnicy, życzymy oryginalnemu wędrowcowi szczęśliwej podróży...

= **Smutny objaw.**

W dniu wczorajszym widzieliśmy przechodzących przez ulicę Chmielną dwóch terminatorów około 12 lat liczących, którzy do tego stopnia nadużyli trunku, iż ledwo na nogach utrzymać się byli zdolni.

Przytem każdy z nich palił papierosa.

I to mają być przyszli rzemieślnicy, obywatele!... Godziłoby się, ażeby panowie majstrowie ścisłej rozciągnęli kontrolę nad swoimi podwładnymi.

= **Opjum.**

Trzeci czy czwarty w ciągu roku zdarza się wypadek długiej choroby a następnie śmierci z powodu nadmiernego używania opjum.

Tym razem padł ofiarą fatalnego nałogu dymisjonowany kapitan M. B.

Nauczył on się używać opjum przed czterema laty kiedy zamieszkiwał w Tyflisie.

Z początku używając w niewielkich dozach, postępował ciagle, aż nareszcie doszedł do zupełnego obłąd i w okropnych cierpieniach życie zakończył.

= **Nauczynku.**

W dniu wczorajszym na Wałowej w jednym ze sklepów

Z Zagórza telegrafują, iż przybył tam pierwszy pociąg służbowy z Grybowa. Próba jazdy wypadła świetnie. Pociąg witano z zapalem. Towarzyszył mu przedstawiciel kompanji, Löwenthal.

Na jarmark welniany przybyli tu zagraniczni kupcy. Welny i skór owczych dostawiono na jarmark do 400,000 pudów. Pełnomocnik ministra skarbu prowadzi układy z gubernjalnym zarządem ziemstwa w kwestji otwarcia w Charkowie filji państwowego banku włościańskiego.

Bilety banku rosyjsk. w tranz. natyechm.	206.25
Weksle na Warszawę	206.—
Weksle na Petersburg krótkoterminowe	204.90
Weksle na Petersburg długoterminowe	202.90

Dowóz również popołudniu zwiększył się znacznie, tak, iż przewyższył dowóz odpowiedniego dnia roku zeszłego, a nawet przeważał cyfrę dowozów ogólnych (wraz z remanentem) na korzyść roku bieżącego.

